

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 44/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Jakubčová a partneri, s.r.o., Rajská 7687/7, Bratislava, proti všeobecne záväznému nariadeniu obce Smolenice č. 107/2025 z 19. februára 2025 a upovedomeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/2 Gd 266/25/1000-4 z 11. novembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia (i) základných práv a slobôd podľa čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1, čl. 20 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) všeobecne záväzným nariadením obce o zmene územného plánu (ďalej len „VZN“) a (ii) základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upovedomením o vybavení jeho podnetu Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky (ďalej aj „GP“) podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“).

II.

2. Ústavnou sťažnosťou namietaným VZN bol zmenený a doplnený územný plán obce tak, že pozemky sťažovateľa (dovtedy plochy športu a telovýchovy) sú plochami verejnej zelene. Proti VZN sťažovateľ podal podnety. Okresná prokuratúra 10. júna 2025 a krajská prokuratúra 14. augusta 2025 sťažovateľa upovedomili, že jeho podnety odkladajú. Generálna prokuratúra ďalšie podanie sťažovateľa posúdila ako opakovaný podnet podľa § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre a ústavnou sťažnosťou namietaným upovedomením ho bez prijatia opatrení odložila. Odkázala na skoršie upovedomenia okresnej a krajskej prokuratúry, s ktorými sa stotožnila.

3. GP v procese prijímania a v obsahu VZN nezistila žiadne nezákonnosti. Uviedla, že ak obec návrh VZN zverejnila 4. februára 2025, bolo to v súlade s § 6 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), podľa ktorého návrh nariadenia, o ktorom má rokovať obecné zastupiteľstvo, obec zverejní jeho vyvesením na úradnej tabuli najmenej 15 dní pred rokovaním zastupiteľstva o návrhu nariadenia. GP vylúčila, že na počítanie tejto lehoty a aj na prijímanie VZN sa vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a Občiansky zákonník. Ako nesprávne označila tvrdenia sťažovateľa o tom, že by VZN bolo po jeho prijatí zverejnené v nečitateľnej podobe. Takisto ako nedôvodnú námietku vyhodnotila jeho tvrdenie, že obec mala rozhodnúť o jeho námietke proti VZN z 28. februára 2025, keďže podľa § 6 ods. 4 zákona o obecnom zriadení dňom vyvesenia návrhu nariadenia začína plynúť najmenej desaťdňová lehota, počas ktorej možno uplatniť pripomienky k návrhu nariadenia. K argumentácii o nezákonnosti zmeny účelu pozemkov GP odkázala na § 21 ods. 2 písm. a) zákona o prokuratúre, podľa ktorého prokurátor nepreskúma účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodovania a postupu orgánov verejnej správy.

III.

4. Sťažovateľ opakuje svoje námietky proti procesu prijímania a obsahu VZN. Zdôrazňuje, že jeho pozemky sa pre zmeny VZN stali prakticky nevyužitelnými a stratili svoju trhovú hodnotu. Tým mu vznikla majetková ujma, a preto bolo porušené jeho právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy. Sťažovateľ opakuje, že obec mu nesprístupnila čitateľnú verziu schváleného VZN, a tým zasiahla do jeho práva na informácie podľa čl. 26 ods. 5 ústavy. Rovnako ako v podnete GP namieta, že obec nerozhodla o jeho námietke proti postupu pri schválení VZN.

5. Podľa sťažovateľa je názor GP o lehote zverejnenia návrhu VZN opretý len o striktné gramatický výklad § 6 ods. 3 zákona o obecnom zriadení. To považuje za formalistické a rozporné s jeho základnými právami, keďže potom verejnosť nemá plných 15 dní na oboznámenie sa s návrhom VZN. Podľa sťažovateľa sa GP nevysporiadala s podstatou jeho námietok z ústavnoprávneho hľadiska a s ohľadom na zásah do jeho vlastníctva. Sťažovateľ tiež odmieta argument o nezistení nečitateľnosti schváleného VZN. Uzaviera, že jeho podnet bol vybavený nesprávne a neúplne. Ide tak o arbitrárny výkon verejnej moci, čo odôvodňuje záver o porušení jeho ústavných práv na inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a účinný prostriedok nápravy (čl. 13 dohovoru).

IV.

6. Ústavnou sťažnosťou namietané VZN je právnym predpisom podľa čl. 71 ods. 2 ústavy a o jeho súlade s ústavou môže ústavný súd rozhodnúť v konaní podľa čl. 125 ods. 1 písm. d) ústavy. Táto právomoc je obmedzená čl. 130 ods. 1 ústavy tak, že návrh môžu podať osobitne kvalifikované subjekty, medzi ktorými nie sú fyzické a právnické osoby. Vylúčené je preskúmanie súladu VZN podľa čl. 71 ods. 2 ústavy v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnosti fyzickej alebo právnickej osoby, ktoré slúži ochrane základných práv a slobôd proti zásahom individuálno-právnej, nie normatívnej povahy. Ústavná sťažnosť je preto v časti proti VZN zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá (I. ÚS 483/2015, III. ÚS 68/2024, III. ÚS 728/2021).

7. Rovnako je zjavne neopodstatnená ústavná sťažnosť v časti proti upovedomeniu GP. Je vylúčené, že by namietaným upovedomením bolo porušené základné právo sťažovateľa na inú právnu ochranu. Rovnako nemožno dospieť k porušeniu práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru, ktorého uplatnenie musí nadväzovať na obhájitelné tvrdenie o porušení iného práva podľa dohovoru (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Silver a ostatní proti Spojenému kráľovstvu z 25. 3. 1983).

8. Treba vychádzať z toho, že porušenia základného práva na inú právnu ochranu sa podľa čl. 51 ods. 1 ústavy možno domáhať len v medziach zákonov. Poskytovanie inej právnej ochrany prokuratúrou limituje jej pôsobnosť a § 36a zákona o prokuratúre, podľa ktorého pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona, či sú splnené podmienky na podanie žaloby na súd, návrhu na začatie konania alebo opravného prostriedku, či je dôvod na vstup do už začatého konania pred súdom alebo na vykonanie iných opatrení, na ktoré je podľa zákona oprávnený prokurátor (generálny prokurátor).

9. GP sa v medziach ustanovení zákona o prokuratúre zaoberala v ústavnej sťažnosti replikovanými námietkami sťažovateľa proti procesu prijímania a obsahu VZN. Závery GP nemožno považovať za zjavne mylné či nedostatočne zdôvodnené. Záver o tom, že na počítanie lehoty podľa § 6 ods. 3 zákona o obecnom zriadení nemožno vzťahovať Občiansky zákonník a správny poriadok, vychádza z textu § 6 ods. 3 zákona o obecnom zriadení, ktorý na sťažovateľom uvádzané predpisy nijak neodkazuje. Predovšetkým však nie je dôvod na prijímanie VZN ako normatívneho právneho predpisu vzťahovať normy hmotnoprávneho občianskoprávneho predpisu alebo procesného predpisu, ktorý sa vzťahuje na vydávanie rozhodnutí individuálno-právneho charakteru. To isté možno konštatovať aj vo vzťahu k záveru GP o tom, že z § 6 ods. 4 zákona o obecnom zriadení nemožno vyvodiť, že by obec mala rozhodovať o námietke proti už schválenému VZN.

10. K námietke sťažovateľa o nečitateľnosti schváleného VZN treba uviesť, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti formuluje konkrétnu námietku proti obsahu VZN, no z jeho ostatnej argumentácie vôbec nie je zrejmé, ktorá časť VZN mala byť nečitateľná. Preto záver GP o nezistení nečitateľnosti VZN nemožno považovať za rozporný s povinnosťou prokuratúry prešetriť všetky rozhodné okolnosti. Z pohľadu právomoci prokurátora podľa § 36a zákona o prokuratúre nemožno za rozporné so základným pravom sťažovateľa na inú právnu ochranu považovať ani to, že v súvislosti so zmenou účelu pozemkov generálna prokuratúra odkázala na § 21 ods. 2 písm. a) zákona o prokuratúre, podľa ktorého prokurátor nepreskúmava účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodovania a postupu orgánov verejnej správy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Robert Šorl
predseda senátu